

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/147/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313010899
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4313010899.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného O. A. , pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného O. A. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 15.10.2013, sp. zn. 1Nt/52/2013, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 21.11.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného O. A. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci v senáte uznesením z 15.10.2013, sp. zn. 1Nt/52/2013 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 411 odsek 1 Trestného poriadku a § 9 odsek 2, odsek 4 písmeno a/ zákona číslo 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody (v znení neskorších predpisov, ďalej len „Zákon“) zamietol návrh odsúdeného O. A. (ďalej len „odsúdený“) na jeho preradenie na ďalší výkon (v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce - ďalej len „Ústav“ vykonávaného) trestu odňatia slobody vo výmere dva roky uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 13.05.2010 sp. zn. 2T/81/2010 (v spojení s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota zo 06.09.2012 sp. zn. 2T/81/2010 a Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30.10.2012 sp. zn. 4Tos/71/2012) z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (ďalej len „prejednávaná vec“).

Napadnuté uznesenie súd prvého stupňa odôvodnil zistením, že na preradenie odsúdeného v prejednávanej veci neboli splnené v ustanovení § 9 odsek 2, odsek 4 písmeno a/ Zákona ustanovené podmienky a predpoklady a to s poukazom na skutočnosti a okolnosti uvedené v návrhu a hodnotení riaditeľa Ústavu (do ktorého bol premiestnený 04.01.2013), pretože síce nebol disciplinárne potrestaný, avšak iba dvakrát disciplinárne odmenený a nevytvoril si podmienky na preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože jeho resocializačná prognóza je nepriaznivá, riziko sociálneho zlyhania vysoké, má nekritický postoj k páchanej trestnej činnosti a pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody v prejednávanej veci sa opakovane dopúšťal rôznorodej trestnej činnosti, z ktorých všetkých dôvodov je potrebné naďalej na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu uloženého mu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Napadnuté uznesenie bolo odsúdenému a prokurátorovi oznámené vyhlásením v ich prítomnosti na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa uskutočnenom 15.10.2013, ihneď po ktorom oznámení, teda včas, podal odsúdený proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, ktorú odôvodnil písomným podaním z 27.10.2013 poukázaním na skutočnosti a okolnosti, ktoré viedli k jeho odsúdeniu v prejednávanej veci, k rozhodnutiu o nariadení pôvodne s podmieneným odkladom výkonu mu uloženého trestu odňatia slobody, na skutočnosť, že výkon trestu odňatia slobody nastúpil sám, na podľa neho bezchybné plnenie si povinností počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ktoré nebolo dostatočne ocenené

pochvalami, na to, že doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, na svoj zdravotný stav a drogovú závislosť, na ktorú bol v minulosti liečený, na dôvody, prečo nebol zamestnaný, tiež na to, že je v kontakte so svojou rodinou, ktorej však v návštevách bráni odľahlosť a s tým spojená obtiažnosť autobusových spojení do Ústavu. Odsúdený tiež tvrdil, že s takou prognózou, akú má on, sú iní odsúdení v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, že je diskriminovaný pre svoju národnosť, že prokurátor flegmaticky, bez jedinej otázky zamietol jeho návrh a že si nemusel osvojiť názor Ústavu, že hneď po ňom išiel iný odsúdený E. Q., ktorý bol vonku alkoholik, nemal prácu a porušil podmienku a napriek tomu preradený bol, rovnako ako bol podmiennečne prepustený recidivista Z. z E.. Odsúdený dôvodil aj odstupom troch rokov od spáchania trestného činu, tým, že s R. T. sú zadobre a ľúbia sa, že absolvoval liečenie a že si z dvoch rokov odpykal pätnásť mesiacov. Rovnako namietal skutočnosť, že o jeho návrhu bolo rozhodnuté nekvalitne, za dvadsať minút preto, že je cigáň a je jedno, čo s ním bude, namietol zaujatosť prokurátora a domáhal sa zrušenia napadnutého uznesenia a preradenia ho na výkon ďalšieho trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V ďalšom písomnom podaní z 09.11.2013 odsúdený rozsiahle a podrobne popísal aj tvorbu a spôsob realizácie programu zaobchádzania s ním a opätovne namietal neústavnosť postupu súdu prvého stupňa spočívajúceho vo vytýkaní mu skorších vykonaných právoplatných rozsudkov.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“), ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie 15.11.2013, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto, z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver, že u odsúdeného nie sú splnené všetky v ustanovení § 9 odsek 2, odsek 4 písmeno a/ Zákona ustanovené podmienky a predpoklady zmeny spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia, sú správne, teda opodstatnené a zákonu zodpovedajúce a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd preto iba poukazuje, nepovažujúc za potrebné ich ani spresniť, ani doplniť.

Ku skutočnostiam, okolnostiam a právnym úvahám odsúdeného uvedeným v odôvodnení ním proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti považuje nadriadený súd za potrebné tohto sťažovateľa predovšetkým upozorniť, že zmena spôsobu výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia podľa § 9 odsek 2 Zákona je fakultatívnym (súd môže) rozhodnutím a tak všeobecne vždy je, a aj v prejednávanej veci bolo povinnosťou súdu najprv vykonať a potom na verejnom zasadnutí vyhodnotiť dostupné dôkazy potrebné na zistenie, či a ako odsúdený plní program zaobchádzania.

Aj podľa názoru nadriadeného súdu je v tomto smere relevantným dôkazom predovšetkým hodnotenie odsúdeného riaditeľom Ústavu, o správnosti a opodstatnenosti celého obsahu, osobitne však záverov a odporúčaní (odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu a neodporúča sa jeho preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia) ktorého nemal ani nadriadený súd žiadne dôvodné pochybnosti, zvlášť aj preto, že v osobe odsúdeného ide o recidivistu, ktorý (okrem zahladených odsúdení) už bol pred spáchaním zločinu v prejednávanej veci odsúdený za majetkové trestné činy a trestný čin proti slobode, pričom za ne vo výmere dvoch rokov mu vo veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5T/82/2003 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 04.11.2004 vykonal v I. nápravno-výchovnej skupine, ktorá nepochybne skutočnosť bola jednak zákonným a opodstatneným dôvodom zaradenia ho na výkon v prejednávanej veci mu (tiež vo výmere dvoch rokov) uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia (v posledných desiatich rokoch pred spáchaním zločinu v prejednávanej veci bol vo výkone trestu odňatia slobody uložený mu za úmyselný trestný čin), jednak tiež opodstatňuje záver, že tento skorší vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody sa u odsúdeného zrejme minul akýmkoľvek výchovným účinkom, pretože opäť spáchal zločin v prejednávanej veci. O opodstatnenosti záveru o vysokom riziku sociálneho zlyhania odsúdeného a o jeho nepriaznivej resocializačnej prognóze svedčí podľa názoru nadriadeného súdu aj nepochybne

skutkové zistenie spočívajúce v porušení zákazu uloženého mu v rámci pôvodne mu v prejednávanej veci podmienčne odloženého trestu odňatia slobody, ktoré bolo dôvodnom nariadenia jeho výkonu (uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota z 06.09.2012 sp. zn. 2T/81/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30.10.2012 sp. zn. 4Tos/71/2012).

Nadriadený súd tiež považuje za potrebné odsúdeného upozorniť, že akýmkoľvek nepriaznivým vplyvom trestu na jeho rodinu a blízke mu osoby sa v budúcnosti vyhne tým, že nebude páchať trestné činy, že ani súd prvého stupňa neporušil žiadne Ústavou Slovenskej republiky (alebo medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná) zaručené práva a slobody odsúdeného tým, že pri rozhodovaní napadnutým uznesením prihliadol aj na jeho recidívu (spočívajúcu v doposiaľ nezahladenom jeho skoršom odsúdení (a potrestaní vykonaným nepodmienečným trestom odňatia slobody), že v sťažnosti podanej proti napadnutému uzneseniu podľa § 189 odsek 2 Trestného poriadku mohol uviesť aj skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli známe v prvostupňovom konaní, tieto by sa však mali týkať prejednávanej veci (teda nie iných vecí, zákonnosť a opodstatnenosť rozhodnutia v ktorých nadriadený súd v rámci plnenia svojej prieskumnej povinnosti obmedzenej iba na prejednanú vec nemohol preskúmať) a napokon aj na trestné následky krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona hroziace tomu, kto iného ľ živo obvinení z trestného činu (relevantne zneužívania právomoci verejného činiteľa akoukoľvek formou diskriminácie odsúdeného na strane jednej a nezákonným zvýhodňovaním iných odsúdených na strane druhej) v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a na iné rozhodnutie v prejednávanej veci v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).